

Gyvenimas

Laikraštis Prienų rajono ir Birštono krašto žmonėms
Nacionalinės rajonų ir miestų laikraščių leidėjų asociacijos narys

ISSN 1648-0392

Nr. 72 (10325) * 2020 m. rugsėjo 26 d., šeštadienis

Kaina - 0,45 Eur

Paba diena

Šiandien – mėnulio priešpilis. Saulė teka 7 val. 9 min., leidžiasi 19 val. 11 min. Dienos ilgumas 12 val. 2 min.

Vardadieniai: šiandien – Damijonas, Gražė, Gražina, Kipras, Kiprijonas, Kozmas, Vydenė, Vydenis, Vydgailas, Vydginas, rytoj – Daugenė, Daugilas, Kęsbartas, Kęsgailas, Kęsmantas, Kovaida, Kovaidas, Kovaldas, Kovilas, Koviltas, Kovyda, Kovydas, pirmadienį – Lizdeika, Saliomonas, Salius, Salys, Tautvyda, Tautvydas, Vacė, Vacius, Vacys, Vaclas, Vaclava, Vaclavas, Vaclova, Vaclovas, antradienis – Michalina, Mikalina, Mykolas, Rapolė.

Rugsėjo 26 – Europos kalbų diena. Rugsėjo 27 – Pasaulinė turizmo diena. Lietuvos socialinių darbuotojų diena. Rugsėjo 28 – Vilniaus įkūrėjo, Lietuvos Didžiojo Kunigaikščio Gedimino diena. Tuskulėnų aukų atminimo diena. Pasaulinė pasiutligės diena. Rugsėjo 29 – Dagos diena, šv. Mykolas. Pasaulinė širdies diena.

Rugsėjo 27-oji – Lietuvos socialinių darbuotojų diena

Svarbu ne tai, kiek mes duodame, bet tai, kiek meilės įdedame į šį veiksmą. (Motina Teresė)

Mieli socialiniai darbuotojai, nuoširdžiai sveikiname Jus artėjančios profesinės šventės proga.

Jūsų profesijos atstovai sprendžia silpniausių bendruomenės narių problemas, padeda labiausiai pažeidžiamiems žmonėms. Pagalba, patarimas, šiluma, šypsena, apkabimas – tai maži geri darbai, kuriuos Jūs dirbate kiekvieną dieną.

Dėkojame už Jūsų pasišventimą, profesionalumą, linkime, kad ir toliau nepristigtumėte jėgų bei sveikatos, kantrybės ir dvasinės stiprybės dirbdami šį prasmingą darbą.

Būkite meilės ir gerumo šviesuliu kiekvieno laukiančiojo namuose!

Prienų rajono savivaldybės meras Alyvdas Vaicekauskas
Administracijos direktorė Jūratė Zailskienė

Jaunimo surengtuose 2 p. debatuose ne visi kandidatai sužibėjo „supergaliomis“	Nauji įpročiai – 2 p. dėl visų gerovės	Žemės ūkio ateitis – kooperatinė veikla 4 p.	Siponių krašto bendruomenė sėkmingai įgyvendino projektą „Tautiškumas ateinančiai kartai“ 5 p.
	Pandemija 3-5 p. ir nauji iššūkiai		„Matas Šalčius – žmogus, atvėręs Lietuvai duris ir langus į pasaulį“ 8 p.

Aldona Ruseckaitė: „Savo gyvenimą esu padalinusi pusiau“

„Savo gyvenimą esu padalinusi pusiau: maždaug iki dvidešimties metų gyvenu Ingavangio kaime netoli Šilavoto, likusį laiką gyvenu Kaune. Tačiau, matyt, iki pat mirties mano šaknys nepalies manęs, liūdės naktimis ir šauks sapnuose Gimtinei. Beveik niekada mano sapnai neturi kitos geografinės vietos – viskas vyksta Ten, jotivingiško vardo kaime.

Dabar mano tėviškė – tik tylinti lyguma, nes visą mūsų gyvenimą prarijo melioracijos hidra. Ir aš nežinau, ar pereina kada į šią pakalnę Tėvų vėlės iš Šilavoto kalnelio... Tačiau mano akys, žiūrėdamos čia į gatvių grindinį, mato ten amžinai žydintį lauką.

Graži Lietuva, bet Šilavoto kalneliai ir Ingavangio tolumos – pačios gražiausios.

Ir jeigu bandau truputėlį rašinėti, tai įkvėpimo žemė pirmiausia Ten.“ – Aldona Ruseckaitė

Rugsėjo 27 dieną jubiliejų mini Aldona RUSECKAITĖ – ilgametė Maironio lietuvių literatūros muziejaus direktorė, rašytoja, visuomenės veikėja, Lietuvos rašytojų sąjungos narė, Lietuvos muziejų asociacijos Garbės narė.

Kraštietė gimė Ingavangio kaime, Prienų rajone. Mokėsi Šilavoto vidurinėje mokykloje. Baigusi vidurinę mokyklą dirbo mokytoja Jiestrakio pradinėje mokykloje, Sarginės kaime. Buvusi mokinė Danguolė Lincevičienė prisimena: „Aldutė buvo labai gera mokytoja. Tik baigusi mokyklą pradėjo vesti pamokas. Visi mokiniai labai ją mylėjo, nes buvo labai maloni, linksma ir gera visiems vaikams be išimties. Labiausiai įstrigo tai, kad ji organizuodavo ekskursijas po Ingavangio kaimą ir jo kalvas. Užsukdavome ir į mokytojos tėviškę Ingavangio kaime. Aldutės mama Ona pavaišindavo šiltu karvės pienu. Mums, mokiniams, tai buvo didelė pramoga, nes kiti mokytojai niekuomet tokių žygių nerengdavo. Pamenu vieną nutikimą per ekskursiją – labai norėjau mokytoją pavaišinti saldainiu, bet ji iš vaikų jokių vaisių neprimdavo. Tuomet aš jai nematant į delną įdėjau saldainį, ji pamaniusi, kad tai mokinuko delnas, saldainį lengvai suspaudė delne, man tuomet buvo didelis džiaugsmas“.

Jiestrakio mokykloje A.Ruseckaitė mokytojavo neilgai, išvyko studijuoti. Vilniaus universiteto Kauno humanitariniame fakultete

studijavo lietuvių kalbą ir literatūrą. 1975–2002 m. dėstė Kauno Stepo Žuko taikomios dailės techniku (dab. Kauno kolegijos J.Vieno žinskio menų fakultetas) lietuvių kalbą. Nuo 1976 m. Maironio lietuvių literatūros muziejaus (anksčiau – Lietuvos literatūros muziejaus) mokslinė bendradarbė, 1980–1989 m. skyriaus vedėja, 1989–2019 m. – muziejaus direktorė. A.Ruseckaitė daug prisidėjo prie Lietuvos muziejūninkystės sistemos sukūrimo. Ji buvo Lietuvos muziejų asociacijos pirmininkė, valdybos bei įvairių komisijų narė. Įvairiapusis kultūros lauko matymas A.Ruseckaitė buvo įsukęs į Kauno kultūros ir meno tarybos veiklą.

Pirmasis didesnis A.Ruseckaitės kūrybos pluoštas buvo išspausdintas Prienų krašto moterų kūrybos almanache „Gimtinės upeliai“, 1994 m. (Sud. Antanina Aleknavičienė). O po metų gerbiama Aldoną jau sveikinome poezijos rinkinio „Liūdesys kaip sekmdienis“ išleidimo proga. Rašytoja, remdamasi archyvine medžiaga, istoriniais faktais, amžininkų prisiminimais, savo knygose atvertė svarbius lietuvių rašytojų – Petro Babicko („Petras Babickas, Archyvai“), Jono Mačiulio-

A.Ruseckaitė – su Jiestrakio pradinės mokyklos mokinukais.

Maironio („Šešėlis JMM“), Julijos Beniuševičiūtės-Žymantienės („Žemaitės paslaptis“), Vytauto Mačernio („Dūžtančios formos“), Salomėjos Nėries („Padai pilni vinių“) gyvenimo ir kūrybos puslapis. Rašytojos plačią kūrybinę veiklą iliustruoja net 20 knygų sąrašas, kurį sudaro poezijos ir prozos knygos bei archyviniai leidiniai.

(Nukelta į 2 p.)

Projektas „Gerojo valdymo principų diegimas Lietuvoje“

GYVENTOJŲ APKLAUSA

Kviečiame Prienų rajono gyventojus dalyvauti gyventojų apklausoje apie savivaldybę. Norėtume sužinoti Jūsų nuomonę apie savivaldybės politiką, sprendimų priėmimą bei jos teikiamas viešąsias paslaugas. Dalyvavimas šioje apklausoje yra savanoriškas ir anonimiškas.

Apklausoje anketą galite užpildyti šiuo internetiniu adresu www.manoapklausa.lt/apklausa/1213302974/

CAPITAL

PAGALBA VISAIŠ KLAUSIMAIS

JOLITA VILKĖ

+370 674 31976

„Gyvenimas“ – laikraštis Jums ir apie Jus!

ŠILTNAMIAI POLIKARBONATINIAI

ŽEMIAUSIOMIS KAINOMIS

DIDELIS PASIRINKIMAS

3x4 (12 m²) – 236 Eur
3x6 (18 m²) – 339 Eur
3x8 (24 m²) – 439 Eur

Tel. 8 657 99478

GREITAS pristatymas visoje Lietuvoje

GRASTA

AKMENS ANGLIS BRIKETAI, GRANULĖS

8 687 36216

Kęstučio g. 99, Prienai
www.grasta.lt

VASAROS NUOLAIDOS!!!

Be Aldonos Ruseckaitės sunkiai įsivaizduojamas ir Šilavoto Davatkyno kūrybinis gyvenimas...

Jaunimo surengtuose debatuose ne visi kandidatai sužibėjo „supergaliomis“

Rugsėjo 23 dieną pilietinė iniciatyva „Žinau, ką renku“ kartu su Atvira jaunimo erdve „Prienas“ pakvietė prieniečius susipažinti su kandidatais į LR Seimą Dainavos apygardoje ir po debatų nešališkai apsispręsti, už kurį iš devynių kandidatų atiduoti savo balsus. Diskusiją moderavo, kandidatams nuo tiesių atsakymų neleido išsisukti žurnalistė Robera Tracevičiūtė. Pagal tai, kad į renginį Prienų kultūros ir laisvalaikio centro didžiojoje salėje susirinko nedaugelis susidomėjusių žiūrovų, galima prognozuoti ir žemą rinkėjų aktyvumą. Galbūt žmonės tapo atsargesni, o gal tiesiog „kaltas“ vasariškas oras?

Trumpai prisistatė, į jaunimo suformuluotus, vienas kitam užduotus, iš salės pateiktus klausimus atsakinėjo **Antanas Bartusevičius** (Lietuvos liaudies partija), **Loreta Jakinevičienė** (partija „Laisvė ir teisingumas“), **Rita Keturakienė** (Lietuvos valstiečių ir žaliųjų sąjunga), **Andrius Kupčinskas** (Tėvynės sąjunga-LKD), **Paulius Minajevs** (Lietuvos Respublikos liberalų sąjūdis), **Leonas Sakalavičius** (Krikščionių sąjunga), **Gintautas Sodaitis** (Darbo partija), **Jūratė Zailskienė** (Lietuvos socialdemo-

kratų partija). Vieni – politikos senbuviai, kiti – drąsos ir noro mokytis nestokojantys naujokai. Tarp jų yra vienas, principingai nežiūrintis LRT; antras prisipažino labai mėgstantis Selinos Dion atliekamą dainą iš kino filmo „Titanikas“; trečias įkvėpimo semiasi iš britų politiko Vinstono Čerčilio biografijos... X partijos atstovas iš jam pasiūlytų rinktis „supergalių“ norėjo įgyti gebėjimą suvienyti žmones, kad Lietuva nebūtų tokia susiskaldžiusi.

Buvo kandidatų, kurie žiniomis ar gebėjimais išsisukti iš situacijos pasirodė nepriekaištingai. Keli kandidatai „suklupo“, jų paklausus

apie vyraujančią valstybinę religiją, kas yra LR Ginkluotųjų pajėgų vadas, kiek veikia ministerijų Lietuvoje, kas kandidatuoja į JAV viceprezidentus.

Nors vienas iš labai rimtai dirbti Parlamente nusiteikusių ir imtis teismų sistemos reformos iš esmės ketinančių kandidatų debatus pavadino „linksmąja viktorina“ (reikėtų suprasti, tuščiu laiko švaistymu), visi kandidatai sulaukė ir labai tiesių, ir provokacinių klausimų dėl buvusių teistumų (jie įrašyti dviejų kandidatų biografijose), dviem „perbėgeliams“ teko aiškintis dėl politinių įsitikinimų ir

partijų mainymo.

Debatų daugumą vyko etiškai, visi kandidatai vienas kitam užduotose klausimuose buvo ir paslėptų „razinkų“, kad ir galimai dėl tarnybinės etikos pažeidimų, viršenybės šeimoje ar „prarastų“ pozicijų Kaune. Tačiau beveik visi skirtingų partijų atstovai vienu klausimu sutarė: kelio „Prienai–Kaunas“ rekonstrukcijos paspartinimas, nelaukiant 2030 metų, būtų pirmaeilis jų uždavinys, patekus į Seimą.

Debatuose nedalyvavo Andrius Palionis (Lietuvos socialdemokratų darbo partija).

Dalė Lazauskienė

Aldona Ruseckaitė: „Savo gyvenimą esu padalinusi pusiau“

(Atkelta iš 1 p.)

A. Ruseckaitės talentas ir visuomeninė veikla yra įvertinti garbiais apdovanojimais, tarp kurių – ir Didžiojo Lietuvos Kunigaikščio Gedimino ordino 2-ojo laipsnio medalis (1997), „Už nuopelnus Lietuvai“ Riterio kryžius (2010), LR kultūros ministerijos premija už muziejinių darbų (2013). Ji pelnė ir įsimintiniausias Kauno menininkės titulą (2015), Vyriausybės kultūros ir meno premiją (2016), Žemaitės literatūrinę premiją už biografinį romaną „Žemaitės paslaptis“ (2016), Literatūrinę Salomėjos Nėries premiją už eilėraščių rinkinį „Debesių“ (2020), Kauno miesto kultūros premiją (2019). A. Ruseckaitėi suteiktas Lietuvos muziejų asociacijos Garbės nario vardas, (2019), 2019 m. Prienų rajono savivaldybės „Dėkingumo“ nominacija „Už Prienų vardo garsinimą“.

Miela mūsų kraštietė visuomet suranda laiko sugrįžti į gimtinę. Pristato savo knygas, bendrauja su kūrybos gerbėjais, prisideda prie kultūrinės veiklos Prienų rajone.

Su jubiliejinu gimtadieniu, gerbiama ir mylima Aldona!

Viktorija Bielevičienė
Prienų krašto muziejaus
vyresnioji muziejininkė

Nauji įpročiai – dėl visų gerovės

Dabartinėmis žiniomis ir atliktais medicinos tyrimais yra patvirtinta, kad pasaulį sudrebinęs koronavirusas plinta žmonių populiacijoje ir jo užsikrėtimo kelias yra oro lašelinis būdas, todėl neatsakingi žmonių veiksmai ir nepagrįstos abejonės priimtais sprendimais daro didžiulę įtaką jo plitimui ir kelia grėsmę visuomenei.

Užkrečiamųjų ligų ir AIDS centro gydytoja epidemiologė Aušra Bartulienė primena prevencines apsaugojimo priemones ir pasakoja apie tai, kaip tinkamai laikytis visų rekomendacijų ir kodėl itin svarbu būti atsakingiems piliečiams.

Kaukės apsaugo nuo užsikrėtimo

Medicinos specialistų teigimu, apsauginių kaukių dėvėjimas visuomet buvo ir bus viena pagrindinių apsaugojimo nuo kvėpavimo takų infekcijų prevencijos priemonių, todėl koronavirusas – ne išimtis.

„Kiekvienas žmogus, abejojantis kaukių apsauga, turėtų suprasti, kad šis virusas plinta oro lašelinio būdu – kalbant, čiaudint ar kosint iš mūsų nosiaryklės ir organizmo virusas patenka į išorę ir nuskrenda tam tikrą atstumą. Norint sustabdyti oro lašelių plitimą ir sumažinti riziką užkrėsti aplinką ar palietus veidą užsikrėsti pačiam, – rekomenduojama dėvėti kaukę, kuri dengtų nosį, burną. Svarbu ją prispausti kuo arčiau veido iš visų pusių, kad liktų kuo mažiau tarpelių“, – pastebėjimais dalijasi A. Bartulienė.

Dėvėjimo taisyklių – ne viena

Pagrindinės apsauginių kaukių dėvėjimo taisyklės nurodo tai, kad vertėtų vengti liesti kaukę rankomis; nusiimti ją už galinių raištelių ir išmesti į uždara

šiukšliadėžę, po to būtinai nusiplaunant ar dezinfekuojant rankas; pakeisti kaukę nauja tada, kai dėvima tampa drėgna; nenaudoti vienkartinę kaukių pakartotinai, o panaudotas išmesti po kiekvieno naudojimo.

„Itin svarbu suprasti, kad įprastos medicininės kaukės nesulaiko viruso ir kartu neapsaugo nuo užsikrėtimo virusu, jei yra nesilaikoma rekomenduojamo dviejų metrų atstumo tarp žmonių“, – primena A. Bartulienė.

Kalbant apie kitų rūšių apsaugines kaukes, teigiama, kad nuo virusų efektyviau apsaugo aukšto filtravimo kaukės, vadinamos respiratoriais, turinčios specialų dviejų rūšių filtrą ir labai glaudžiai prigludančios prie veido. Be to, jei yra dėvima chirurginė kaukė, labai svarbi teisinga jos padėtis ant veido, o norint ją sureguliuoti reikia prispausti metalinį nosies spaustuką.

Visos rekomendacijos yra reikšmingos

Vien tik kaukės dėvėjimas nesuteikia visišką apsaugą, todėl negalima pamiršti kitų prevencijos priemonių: rankų higienos, kosėjimo ir čiaudėjimo etiketo ar pirštinių.

Norint apsaugoti save bei kitus, būtina laikytis visų prevencijos priemonių.
Nuotrauka iš SAM archyvo

Pasak specialistų, norint išvengti susirgimo, bene svarbiausia profilaktinė priemonė yra teisingas rankų plovimas. Rankas rekomenduojama plauti dažnai ir kruopščiai su vandeniu ir muilu bent 20 sekundžių. Nepamiršti suglausti delnų ir ištrinti supintų pirštų, tarpupirščių, sukamaisiais judesiais išmasažuoti nykščius ir kiekvienos rankos delnus, o rankoms nusausinti naudoti vienkartinę rankšluostį.

Tokiu atveju, kai muilo ir vandens nėra, galima naudoti alkoholio pagrindu pagamintą rankų antiseptiką su ne mažiau kaip 60 proc. alkoholio.

„Virusas į organizmą gali patekti per akis, nosį ir burną, todėl reikėtų stengtis kuo mažiau liesti ir čiuPINėti veidą, o ypač su nenuplautomis rankomis. Taip pat noriu atkreipti dėmesį, kad negalime nuvertinti rankų higienos ir reikia tikrai sąžiningai ir atsakingai jas plauti“, – tvirtina A. Bartulienė.

Be to, kosint ir čiaudint privalu prisidengti nosį ir burną servetėle, o jei jos neturime, – sulenкта alkūne.

Būkime socialiai atsakingi

Kiekvienas žmogus yra atsakingas ne tik už save ar savo šeimą, bet ir už aplinką, todėl tik būdami sąmoningi galėsime sumažinti užsikrėtimo riziką.

„Natūralu, kad žmonės pripranta prie esamos situacijos ir užsimeria, todėl pravartu vis priminti vieni kitiems apie tai, kad reikia vengti rankų paspaudimų ar glėbesčiavimosi ir laikytis dviejų metrų atstumo, dažnai vėdinti namus ar patalpas, kuriose dirbama. Taip pat labai svarbu teisingai dėvėti nosį ir burną dengiančias apsaugines kaukes, tinkamai plauti rankas ir nepamiršti teisingos kosėjimo bei čiaudėjimo kultūros. Esantiems izoliacijoje būtina laikytis izoliacijai taisyklių“, – teigia A. Bartulienė.

Tiesa, šiais laikais, kai dezinformacijos mastai yra beribiai, labai svarbu pasitikėti tik kompetentingų medicinos ekspertų ir mokslininkų nuomone. Todėl naujausią infor-

maciją, susijusią su koronavirusu ir priimtais sprendimais dėl prevencinių apsaugos priemonių, vertėtų skaityti oficialiuose atitinkamų įstaigų tinklalapiuose ir jų atstovų pranešimuose.

Lietuvos kariuomenės Strateginės komunikacijos departamentu (LK) analitikai rugsėjo mėnesį atkreipė dėmesį, kad melagingos informacijos taikiniu pastaruoju metu tampa Sveikatos apsaugos ministerijos (SAM) ir Vyriausybės socialiniai tinklai, kuriuose fiksuojamas didžiausias netikrų paskyrų suaktyvėjimas.

Šios paskyros įprastai būna imitacinio pobūdžio, kuomet naudojamos netikros profilio nuotraukos, pasivadinama išgalvotais vardu ir pavarde, o didelį komentarų srautą iš šių paskyrų tikslingai sukuria užprogramuoti robotai.

Tokios valstybinių institucijų socialiniuose tinkluose aktyviai veikiančios netikros paskyros tikslingai sukuriamos siekiant klaidinti visuomenę, formuojant neigiamą įvaizdį apie institucijų veiksmus, kurių imamasi kovojant su koronavirusu. Už šių paskyrų besislepiančius komentatoriai ypač dažnai ragina nedėvėti kaukių, neklausyti valdžios nurodymų.

Todėl gyventojai kviečiami kruopščiai atsirinkti informacinius kanalus ir patikrinti prieštarai skambančią informaciją bent trijuose skirtinguose šaltiniuose.

Užs.Nr.50

Projektas „Sąmoningumas – raktas į sveiką kūną ir protą“ yra finansuojamas Valstybinio visuomenės sveikatos stiprinimo fondo, kurį administruoja Sveikatos apsaugos ministerija

Birštono versmės

„Gyvenimas“
- laikraštis Jums
ir apie Jus!

Gerbiami socialiniai darbuotojai,

Sveikiname Jus profesinės šventės – Lietuvos socialinių darbuotojų dienos – proga. Jūsų darbas – pastebėti ir padėti įveikti žmogaus gyvenimo kelyje pasitaikančias negandas, atgauti savarankiškumą, paskatinti veikti, o nesėkmės atveju – būti šalia ir kartu įveikti iššūkius.

Jūs – vedliai gyvenimo kelyje, besidalijantys rankų šiluma ir širdies jautrumu.

Linkime, kad Jums nepristigtų jėgų kasdienių rūpesčių sukuryje, dalijantis savo profesionalumu, gerumu, nuoširdumu.

Gražios Jums šventės!

Birštono savivaldybės merė Nijolė Dirginčienė
Birštono savivaldybės administracijos direktorė Jovita Tirvienė

Socialdemokratų ATKURKIME PASITIKĖJIMĄ!

**Jūratė
Zailskienė**

Kandidatė į LR SEIMĄ

17 28

POLITIKĄ SUPRANTU KAIP PAREIGĄ

Vasariškai šiltas šių metų rugsėjis kiek neįprastas: pandemija keičia kasdienes socialinio gyvenimo įpročius, darbo, mokymosi, kultūrinio gyvenimo aplinką ir, žinoma, LR Seimo rinkimų kontekstą.

Apie šias rudeniškas nuotaikas ir artėjančius rinkimus su Lietuvos socialdemokratų partijos kandidatė Dainavos vienmandatėje rinkimų apygardoje Jūrate ZAILSKIENE šnekučiuojamės jaučioje jos namų terasoje, atsigręžusioje į bepradedantį auksuotis beržyną Prienų miesto pakraštyje.

(Nukelta į 5 p.)

Pandemija ir nauji iššūkiai

Šis laikmetis ypatingas – koronavirusas trikdo darbą beveik visose veiklos sferose. Medikams – tai ypatingų iššūkių ir kitokių naujų patirčių metas.

Paskelbus karantiną, dauguma medicinos rehabilitacijos ir sanatorinio gydymo paslaugas teikiančių įstaigų nedirbo. Šiuo metu tiesiogiai ribojančių veiklą draudimų nėra, tačiau nuolat mokomės dirbti pandemijos sąlygomis. Įvertinus

COVID-19 aplinkybes ir visas su tuo susijusias rizikas, ruošiami nauji galimi veiklos scenarijai. Ypatingas dėmesys ir akcentas – pacientų ir darbuotojų sauga bei darbo organizavimo operatyvi pertvarka pakitus epidemiologinei situacijai.

Gyvenimas visgi nestovi vietoje. Kaip niekada visuomenei būtina branda vertinant savo asmeninį ir savo aplinkos būklės matymą sveikatos, poilsio bei darbo režimo aplinkybių fone. Sveikata ir poilsis reiškia atsinaujinimą, ko nors naujo kūrimą, tai – kūryba, kuriai būtinos naujos žinios ir tobulėjimas. Tai ypač aktualu medikams. Ir ne tik aktyvaus gydymo specialistams, bet ir rehabilitologams prisidedantiems prie kurorto sanatorijose besigydančių svečių sveikatos sampratos formavimo.

Dalinuosi mūsų „Tulpės“ sanatorijos naujienomis. Didžiausia vertybė įmonėje – žmonės – specialistai, kurie ateina ne tik uždirbti, bet ir tobulėti. „Tulpės“ kolektyvą sustiprina jauni rehabilitologai gydytojai, atnaujinta skyrių ir atskirų

(Nukelta į 5 p.)

Kokia kandidatė 2020 metų Seimo rinkimuose yra Rita Keturakienė?

Svarbiausias siekis – kad būtų išgirsti Prienų krašto žmonių lūkesčiai

Esu prieniškė – gimiau Prienų rajone Dambrovos kaime, baigiau Prienų I vidurinę mokyklą ir Kauno medicinos institutą. Įgijusi gydytojos specialybę, visą laiką dirbu šeimos gydytoja – iš pradžių Balbieriškio ambulatorijoje, o šiuo metu – Prienuose. Kasdien susitinku su daugybe žmonių. Šeimos gydytojo pareiga ne tik paskirti vaistus, bet padėti žmogui gyventi kokybiškesnį gyvenimą, pasirinkti sveiką gyvenimo būdą. Tad kiekvieną dieną kalbuosi su žmonėmis ne tik apie ligas, bet ir jų rūpesčius, nerimą keliančius dalykus ir sunkumus. Ketvirtą kadenciją mūsų krašto gyventojai pasitikėjo manimi ir išrinko į Prienų rajono savivaldybės tarybą. Joje dirbu Sveikatos ir socialinių reikalų komitete. Galiu drąsiai teigti, kad puikiai žinau, kaip ir kuo gyvena ir prieničiai, ir rajono seniūnijų gyventojai. Esu pasiryžusi dirbti, kad mūsų krašto ir visos Lietuvos žmonių lūkesčiai būtų išgirsti.

Dėl savo žinių ir patirties galiu daug prisidėti gerindama sveikatos apsaugą, jos prieinamumą ir kokybę visiems. Esu šeimos gy-

dytoja, tad man puikiai pažįstami ir iššūkiai, su kuriais susiduria jaunos šeimos, senjorai ar smulkūs verslininkai. Mano siekis, kad jų lūkesčiai būtų išgirsti formuojant valstybės politiką. Manau, kad sprendžiant problemas galiu daug prisidėti atstovaudama ne tik ligonių, bet ir regionų gydytojų interesams.

Beveik visą savo gyvenimą praleidau Prienų krašte. Mano namai – čia, Prienuose. Todėl, ir dalyvaudama valstybės valdyme, pirmiausia galvosiu apie duotus įsipareigojimus savo krašto rinkėjams.

Būtina tęsti pradėtus darbus

Nesu jokios partijos narė, tačiau noriu šalies gerovę kurti kartu su Lietuvos valstiečių ir žaliųjų sąjunga. Šios kadencijos Seimo darbai jau duoda rezultatų – nuosekliai auga žmonių pajamos, valstybės valdymas darosi efektyvesnis. Lietuva kitoms valstybėms tapo pavyzdžiu, kaip sėkmingai gali būti tvarkomasi su koronavirusu.

Tu pasiekti padėjo bankų mokesčiai, įvesta didesnė alkoholio pramonės ir antstolių kontrolė. Taip pat pakeista vaistų kompensavimo tvarka. Padaryti ir svarbūs pakeitimai pensijų kaupime, kad kuo daugiau sukauptų pinigų atitektų pensininkams, o ne pensijų fondams.

Matau daug teigiamų pokyčių sprendžiant socialines problemas: nuosekliai mažėja mokesčiai (neapmokestinamas pajamų dydis padvigubėjo nuo 200 iki 400 eurų), didėja atlyginimai, nuo 266 iki 395 eurų padidėjo vidutinė pensija, mokamos priemokos mažų

pensijų gavėjams, indeksuojamos visos socialinės išmokos, įvesti ir nuolat didėja vaiko pinigai, remiamos daugiavaikės šeimos.

Tikiu, kad žmonės suteiks galimybę man kartu su Valstiečių ir žaliųjų sąjunga tęsti pradėtus darbus, kad toliau eitume keliu, vedančiu ne tik į laisvą, bet ir į atsakingą, orią, darnią visuomenę.

Visa ko pradžia – šeima

Su vyru Antanu užauginame sūnus Antaną ir Mindaugą, džiaugiamės anūkais Augustu ir Dovydu. Šeimoje puoselėjame lietuviškas tradicijas, su vyru šokame Prienų KLC vyresniųjų tautinių šokių kolektyve „Ringis“. Su šeima mėgstame keliauti – tai padeda geriau pažinti Lietuvą ir jos žmones.

Manau, kad visa ko pradžia – šeima, todėl palaikysiu sprendimus dėl paramos šeimoms. Jaunoms šeimoms labai naudinga pradėta įgyvendinti finansinės paramos programa, kuri leidžia pigiau nusipirkti būstą regionuose. Žinoma, kalbant apie jaunas šeimas, negalima pamiršti ir švietimo. Stipri viešoji švietimo sistema – būtina pagalba kiekvienai šeimai. Tikiu, kad kokybiškas mokymasis turi būti prieinamas visiems. Tai galima pasakyti ne tik apie mokyklą ir mokinių būrelius, bet ir apie suaugusių perkvalifikavimo programas. Galimybės suteikiamos vilniečiams, turėtų būti prieinamos ir mažesnių miestelių gyventojams.

Politinė reklama, bus apmokėta iš LVŽS rinkiminės sąskaitos. Užs.Nr.0012

Birštono krašto žinios

▪ **Birštono savivaldybės administracija kartu su VšĮ Birštono pirminės sveikatos priežiūros centru sėkmingai įgyvendino projektą Nr. 08.1.3-CPVA-R-609-21-0011 „VšĮ Birštono pirminės asmens sveikatos priežiūros centro veiklos efektyvumo didinimas“ (toliau – Projektas)**

Projekto tikslas – pagerinti Birštono savivaldybėje teikiamų sveikatos priežiūros paslaugų kokybę ir prieinamumą Savivaldybės gyventojams, didinti teikiamų paslaugų efektyvumą. Projekto įgyvendinimo metu: atnaujintos VšĮ Birštono pirminės sveikatos priežiūros centro patalpos, įrengti pakaitinio gydymo bei DOTS kabinetai, kabinetams nupirkti baldai ir kompiuterinė įranga; įsigyta reikalinga medicininė įranga ir priemonės: nešiojamieji elektrokardiografai, turintys technines galimybes perduoti duomenis, autoklavas, viziografas, defibriliatorius, stetofonendoskopai, spirometras, kraujo analizatorius, pacientų apžiūros kušetės, lentelės regėjimo aštrumui nustatyti, chirurginės žnyplės, šeimos gydytojų krepšiai, kraujospūdžio matavimo aparatai su įvairaus dydžio manžetėmis ir kt.; įsigyta VšĮ Birštono pirminės sveikatos priežiūros centro personalo darbui organizuoti reikalinga kompiuterinė įranga.

▪ **Informuojame, jog 2020 m. rugsėjo 10 d. iš Birštono II, Birštono III tvenkinių ir Nemuno upės buvo paimti vandens mėginiai**

Atlikus tyrimus Nacionalinėje visuomenės sveikatos priežiūros laboratorijoje, nustatyta, kad vanduo

atitiko Lietuvos higienos normos HN 92:2018 „Papildiniai ir jų maudyklų vandens kokybę“ reikalavimus. Maudymosi vietose nuolaužų, plūduriuojančių medžiagų, atliekų nematyti. Pagal tirtus parametrus Birštono atvirų vandens telkinių vandens kokybė – puiki. 2020 m. vandens kokybės stebėseną buvo vykdoma visą maudymosi sezoną kas dvi savaites iki maudymosi sezono pabaigos. Šiais metais atvirų vandens telkinių planinių vandens kokybės tyrimų atliekama nebebus. 2020 m. maudymosi sezono metu tirtų Birštono atvirų vandens telkinių vandens kokybė atitiko higienos normos HN 92:2018 reikalavimus ir pagal tirtus parametrus Birštono gyventojų pamėgtų maudymosi vietų vandens kokybė viso maudymosi sezono metu išliko puiki.

▪ **Baigėsi tradicinė Europos judumo savaitė**

Akciją vainikavo „Diena be automobilio“ – tai vienas efektyviausių būdų palikti nuošalyje motorizuotas transporto priemones ir rinktis dviračius, paspirtukus, kelionę į darbus ar mokslus pėsčiomis arba viešuoju transportu. Dauguma šalies savivaldybių sudarė savo gyventojams bei miesto svečiams galimybę vieną dieną viešuoju transportu važiuoti nemokamai. Birštoniečiai ir svečiai keleiviniu keltuku „Birštonas“ į kitą Nemuno pusę buvo keliami nemokamai. Birštono savivaldybės administracijos darbuotojai taip pat prisijungė prie iniciatyvos ir suskubo pasinaudoti šiomis keltuko „Birštonas“ paslaugomis. Pasivaikščioję kitame Nemuno krante, kupini geros nuotaikos, šviesių minčių ir emocijų parplaukė atgalios.

Spalio 1 – Tarptautinė pagyvenusių žmonių diena

Išmintis įgyjama ne iš vadovėlio, ji nukalama iš gyvenimo patirties.

Mes puikiai žinome, kad ne sveikinimai ir gražios kalbos parodo rūpinimąsi konkrečiu žmogumi. Didžiausias sveikinimas yra nuolatinės pastangos, kad pagyvenusių žmonių GYVENIMAS BŪTŲ ORESNIS. Tai apima ir sveikatos klausimus, ir pensijas, ir mūsų pripažinimą bei ypatingą rūpestį mumis, kai kovą su COVID-19 virusu pralaimi pagyvenę žmonės.

Tarptautinės pagyvenusių žmonių dienos proga linkiu ir vienišiams, ir šeimos apsuptiems senjorams visada jaustis reikalingiems, šypsoit ir nestokoti geros sveikatos bei puikios nuotaikos.

Julija Barutienė
Birštono „Bočių“ bendrijos pirmininkė

Greta Skaraitienė ir 100 tikrų žmonių portretų

Ar kasdienėje rutinoje, nuolatiniame bėgime, laiko stokoje, darbų kiekio apgultyje, dažnai susimąstai apie glaudesnę tarpusavio ryšį ne tik su artimaisiais, bet ir su sutiktais gyvenimo praeiviais? Juk būna momentų, kai pavargstame nuo mus supančios tuštybės bei žėrinčių parduotuvinių vitrinų ir tokiomis akimirkomis taip norisi supratimo, nuširdaus bendravimo, gražaus žodžio ar tikro, jausmų pripildyto apsikabinimo. Būtent šiuos aspektus pabrėžia vieno populiariausių Lietuvoje žurnalo „Žmonės“ fotografė Greta SKARAITIENĖ. Nuo rugsėjo 18 d. Birštono muziejuje veikia jos fotografijų paroda „100 tikrų žmonių portretų“. Paroda veiks iki spalio 16 d.

Žemės ūkio ateitis – kooperatinė veikla

Tikriausiai ne veltui teigiama, jog vienybėje – stiprybė. Žemės ūkio kooperatinės bendrovės (ŽŪKB) „Pieno gėlė“ valdybos pirmininkas Jonas Kuzminskas tvirtino, jog kooperatyvai – didžiulė jėga, tereikia, kad jų Lietuvoje būtų daugiau ir stipresnių.

Įgyvendinant Lietuvos kaimo plėtros 2014–2020 m. programą (KPP), kooperatyvams skiriamas ypatingas dėmesys – ne tik specialiai jiems skirtos priemonės, bet ir tam tikros privilegijos.

Aibė privalumų

Kaip pasakojo pienininkų kooperatyvo valdybos pirmininkas, ŽŪKB „Pieno gėlė“ apima smulkus ir stambesnius pieno ūkius, kurie patys tvarkosi, patys priima sprendimus, nustato kainas. Anot jo, kooperatyvas buvo įregistruotas 2001 metų pavasarį. Iš pradžių buvo įsteigti du pieno surinkimo punktai – Virkšuose ir Žlibinuose. Tuomet kooperatyvas turėjo 15 narių.

Kaip teigė pašnekovas, kooperatyvas įsikūręs pačioje Žemaitijos širdyje, kur kraštovaizdis kalvotas, žemės nederlingos. Todėl čia pieninius galvijus auginantams ūkininkams, kurių netenkino maža tuometinė pieno supirkimo kaina, kilo mintis burtis draugėn. „Susivienijus visada galima išsiderėti geresnę kainą, – pabrėžė J. Kuzminskas. – Be to, kooperatyvas padeda apsirūpinti žolių sėklomis, kombinuotaisiais pašarais, druskos lažalais, plovimo ir dezinfekavimo medžiagomis, šienainių pakavimo plėvele, melasa – viskuo, ko reikia pieno ūkiui. Kai perkamas didesnis kiekis, visada galima išsiderėti mažesnę nei rinkos kainą. Pieną kooperatyvas taip pat stengiasi parduoti brangiau, kad ūkininkams būtų didesnė nauda.“

Nepaisydami kliūčių, plėtėsi ir augo

Pašnekovas aiškino, jog kuriant kooperatyvą iš pradžių buvo daug abejonių – kad kooperatyvas

gyvuotų, reikėjo įsigyti brangiai kainuojančią įrangą – talpius šaldytuvus, iširengti pieno surinkimo punktus. Pirmiesiems nariams – smulkiesiems ūkininkams – tai buvo dideli pinigai. Tiesa, J. Kuzminskas atskleidė, jog kooperatyvui pirmuosius žingsnius žengti padėjo tęstinį projektą Lietuvoje vykdę prancūzai, kurie pagelbėjo ne tik patarimais bei palaikymu, bet ir įranga – dovanojo pirmiesiems lietuvių įkurtiems kooperatyvams 28 technikos komplektus, į kuriuos įėjo traktoriai, plūgai, kultivatoriai, sėjamosios, trąšų barstytuvai, kombainai.

Anot valdybos pirmininko, kooperatyvui augant teko susidurti su žmonių nepatiklumu ir baime tapti kooperatyvo nariais. „Pagalius kaisiojo daug kas. Pavyzdžiui, atiduodant vertinti pirmuosius surinkimo punktus, jiems buvo iškelta perteklinių reikalavimų. Visgi, visas kliūtis nugalėjome. Džiugu, kad ūkininkai nepatikėjo skleidžiama neigiama informacija apie kooperatyvų perspektyvą, nuolatiniais gąsdinimais, kad kooperatyvas bankrutuos ir liks skolingas ūkininkams, – sakė J. Kuzminskas. – Kooperatyvas sparčiai augo ir plėtėsi. Šiuo metu jame veikia 19 pieno punktų, taip pat superkamas pienas iš 83-ųjų stambesnių ūkininkų, kurie turi savo šaldytuvus. Kooperatyvo narių skaičius per 19 metų išaugo iki 470.“ Pasak valdybos pirmininko, „Pieno gėlė“ dabar apima Rietavo, Plungės rajono, Skuodo rajono ir Šilalės rajono savivaldybes.

Tik susivieniję smulkūs pieninės galvijininkystės ūkiai gali būti didelė jėga.

Vienijasi ir toliau

J. Kuzminskas džiaugėsi, kad 2019 metų pradžioje susikūrė pirmoji pieno sektoriaus gamintojų grupė „Pieno partneriai“, kurią sudaro aštuoni stambūs ūkininkai ir trys žemės ūkio kooperatinės bendrovės. Tarp jų – ir „Pieno gėlė“. Anot pašnekovo, grupei įsisteigti patvirtinta parama pagal KPP priemonę „Gamintojų grupių ir organizacijų įsisteigimas“. Kaip sakė kooperatyvo „Pieno gėlė“ valdybos pirmininkas, ši grupė iki šiol labai sėkmingai veikia, visi jos nariai patenkinti sprendimu susivienyti. „Mūsų pieno gamintojų grupė turi apie 150 tonų pieno per dieną, todėl lengviau rasti pirkėją, su mumis pradėjo skaitytis pieno perdirbimo įmonės, kurios dabar priverstos peržiūrėti savo pieno supirkimo kainas“, – kalbėjo pašnekovas.

J. Kuzminsko teigimu, KPP priemonėmis yra naudojėsi ir pats kooperatyvas „Pieno gėlė“. Anot jo, pernai KPP priemonės „Investicijos į materialųjį turimą“ veiklos sritį „Parama investicijoms į žemės ūkio produktų perdirbimą, rinkodarą ir (arba) plėtrą“ lėšomis buvo modernizuota transporto bazė – nupirkti du pivežiai ir priekaba.

Už anksčiau gautą paramą kooperatyvas įsigijo pašarų ruošimo technikos, su kuria iki šiol padeda smulkesniems ūkininkams pasiruošti pašarą galvijams.

Vienybėje – tvirtybė ir jėga

„Kooperacija – didžiulė jėga, – tvirtai teigė pašnekovas. – Vakaruose, kalbant vien apie pieno sektorių, veikia didžiulės kompanijos Naujojoje Zelandijoje, Švedijoje, Danijoje, Suomijoje ir kitur. Pavyzdžiui, Naujojoje Zelandijoje visa šalis susivienijusi į vieną didžiulį kooperatyvą, todėl gali daryti spaudimą net politikams.“

Pasak J. Kuzminsko, Lietuvos pieno sektoriuje taip pat būtų visai kita situacija, jei kooperacijos lygmuo būtų didesnis. Jo teigimu, ant vienos rankos pirštų būtų galima suskaičiuoti stambesnius mūsų šalies pieno kooperatyvus. „Jei jie

išsilaikytų ir stiprėtų, tik tokios kooperatinės bendrovės galėtų išgelbėti Lietuvos pieno sektorių, – tikino „Pieno gėlės“ valdybos pirmininkas. – Jei taip neįvyks, Lietuva įstengs pasigaminti pieno tik savo reikmėms.“

Skiriama parama

Vertėtų atkreipti dėmesį, kad ne tik pieno, bet ir kitų žemės ūkio sektorių kooperatinės bendrovės turi daugiau galimybių gauti Europos Sąjungos paramą. Įgyvendinant KPP priemonės „Investicijos į materialųjį turimą“ veiklos sritį „Parama investicijoms į žemės ūkio valdas“ ir „Investicijos į žemės ūkio produktų perdirbimą, rinkodarą ir (ar) plėtrą“ bei priemonės „Ūkio ir verslo plėtra“ veiklos sritį „Parama smulkiesiems ūkiams“, kooperacija skatinama suteikiant projektų atrankos balų į paramą pretenduojantiems pripažintiems žemės ūkio kooperatyvams ar jų nariams. Taip pat pripažintiems žemės ūkio kooperatyvams, siekiantiems gauti paramą pagal veiklos sritį „Parama investicijoms į žemės ūkio valdas“, už kolektyvinių investicijų įgyvendinimą paramos intensyvumas padidintas 20 proc. punktu.

Kooperatyvą ketinantys steigti ūkininkai turėtų žinoti, jog KPP priemonė „Gamintojų grupių ir organizacijų įsisteigimas“ yra tiesiogiai skirta žemdirbių kooperacijai skatinti teikiant paramą gamintojų grupėms ir organizacijoms įsisteigti.

Vytauto Ridiko nuotr.
Užs.Nr.51

EUROPOS ŽEMĖS ŪKIO FONDAS KAIMO PLĖTRAI:
EUROPA INVESTUOJA Į KAIMO VIETOVES

LIETUVOS RESPUBLIKOS
ŽEMĖS ŪKIO MINISTERIJA

Vertinkime pagal nuveiktus darbus

Esu Jiezno krašto žmogus, todėl man labai gerai žinomi Jiezno bei jo apylinkių gyventojų problemos ir rūpesčiai.

Vienas skaudžiausių Jiezno sopulių, kėlęs labai daug nerimo, buvo įstrigusi Jiezno pirminės sveikatos priežiūros centro pastato rekonstrukcija. Dar 2016 metais pradėta rekonstrukcija keleriems metams buvo palikta likimo valiai. Buvo pamiršta ir apie pažadus į rekonstruotą pastatą perkelti Slaugos ir palaikomojo gydymo skyrių, dirbantį labai blogose sąlygose.

Šiandien galiu pasidžiaugti, kad praėjusių metų balandžio mėnesį mano ir mūsų partijos atstovų – Prienų rajono savivaldybės tarybos narių – iniciatyva premjeras Saulius Skvernelis atvyko į Jiezną. Tuomet apžiūrėjęs pastatą jis buvo nustebintas dviejų dalykų: sąlygų, kuriose įsikūręs Slaugos ir palaikomojo gydymo skyrius, ir priežasčių, dėl kurių buvo sustabdytas finansavimas. Pernai įjeziečiams pažadėjus, kad pastato rekonstrukcijai užbaigti reikalingos lėšos bus surastos, premjeras žodį tesėjo. Pinigai skirti, ir darbai Jiezno pirminės sveikatos priežiūros centre vyksta.

Dar viena gera žinia Jiezno krašto gyventojams – tai iš Lietuvos automobilių kelių direkcijos gautas atsakymas dėl kelio „Jeznas–Nibriai“ asfaltavimo darbų. Pagal patvirtintą

Apie Jiezno PSPC problemas J. Bukevičius kalbėjosi ir su sveikatos apsaugos ministru A. Veryga.

planą asfaltavimo darbai turėjo būti atlikti 2018–2020 metais, deja, įpusėjus 2020-iesiems, net jokie paruošiamieji darbai nevyko.

Dėl susidariusios situacijos su seniūnaitiu Jonu Anužiu

ir kitais aktyviais bendruomenės nariais kreipėmės į Susisiekimo ministeriją, kuri problemos sprendimą pavedė Direkcijai. Lietuvos automobilių kelių direkcijos atsakyme atsakyme informuojama, „...kad šiuo metu rengiamas valstybinės reikšmės rajoninio kelio „Jeznas–Nibriai“ ruožo nuo 0,000 iki 5,000 km kapitalinio remonto (asfaltavimo) projektas. Baigus rengti ir patvirtinus minėtą projektą bei atsižvelgus į kelių srities finansines galimybes, planuojama šių metų IV ketvirtį skelbti viešųjų pirkimų konkursą minėto kelio ruožo asfaltavimo darbams atlikti. Kelio kapitalinio remonto (asfaltavimo) darbus planuojama pradėti 2021 m. kovo 15 d.

Taigi turime konkrečius terminus ir matome vykdomus darbus, todėl kviečiu mūsų krašto gyventojus aktyviai dalyvauti rinkimuose į Seimą ir balsuoti už mūsų – Lietuvos valstiečių ir žaliųjų sąjungos – kandidatus. Jie savo darbais jau įrodė ir toliau rodo, kad yra verti Jūsų pasitikėjimo.

Juozas Bukevičius
Lietuvos valstiečių ir žaliųjų sąjungos tarybos narys, Birštono skyriaus pirmininkas

Egidijus Visockas: Tėvynė prasideda nuo šeimos ir gimtojo miesto bendruomenės

– Spalio 11 dieną vyks Lietuvos Respublikos Seimo rinkimai. Jūs kandidatuojate Valstiečių ir žaliųjų partijos sąrašuose. Kodėl Jūsų nėra vienmandatėje rinkimų apylinkėje? Pabijojote konkurencijos?

– Valstiečiai mane ir mano komandą pakvietė prisijungti dar prieš praėjusius rinkimus. Partijos ir partinė karjera man niekada nebuvo ir nėra svarbiausias galutinis tikslas, o tik techninė priemonė realizuoti savo nekintančias fundamentalias žmogiškumo, patriotizmo, tautiškumo, bendruomeniškumo ir nuoseklios tarnystės savo šaliai ir bendruomenei vertybes bei teisėtus viešojo ir nacionalinio intereso siekius. Šiuo atveju aš ir mano bendražygiai nusprendėme, kad mes, nežiūrint kai kurių detalių ir išlygų, iš esmės palaikome Lietuvos valstiečių ir žaliųjų sąjungos politiką sveikatos apsaugos, socialinės paramos, šeimos srityse. Nutarėme jungtis ir padėti įgyvendinti tokią politiką, nesiskaldant ir veikiant kartu. Deja, jungimasis nedavė rinkimuose norimų rezultatų. Galbūt ne visi žmonės, kurie mus palaikydavo, pritarė tokiam jungimuisi, ne visi skyriaus senbuviai mus priėmė, todėl balsų mero rinkimuose gavau mažiau nei partija bendrai paėmus. Tai galbūt ir yra ženklas, kad reikia užleisti šios partijos skyriaus lyderio vietą kitam ir bandyti susigrąžinti bendražygių pasitikėjimą bei, kiek įmanoma, jų gilesnį ir objektyvesnį susidariusios situacijos supratimą bei vertinimą. Tvirtai tikiu, kad ir politikoje žmogus turi išlikti morališkai ir idėjiškai savistovia asmenybe, o ne tapti aklu partinio mechanizmo, veikiančio sutinkamai su politine konjunkūra, sraigteliu.

– Jei žvelgiant į praėjusius rinkimus, tai pralaimėjote mieste, kur visada turėjote stiprias pozicijas?

– Padariau komunikacijos klaidų. Galvojau, kad konkurentų pilamas purvas savaime neprišlys. Juk gimiau ir užaugau Pri-

nuose. Čia visi mane žino, ir naudojamos juodosios technologijos nesuveiks. O naudojamos buvo visokios priemonės. Nuo užsakomųjų straipsnių, kurių pavadinimuose – raktiniai žodžiai STT ir mano pavardė, netikros anketos feisbuke ir jų komentarai, anoniminiai skundai, įvairios, mano elgesį tiriančios komisijos ir panašiai. Iš socialdemokratų rinkiminio štabo gavau tokią informaciją, kad mane apjuodinti reikia bet kokia kaina. Jei nėra už ką, reikia sugalvoti. O aš galvojau, kad Prienuose tai nesuveiks. Dabar matau, kad taip galvoti buvo klaida. Žmogaus psichologija yra paremta tam tikrais dėsningumais.

– Pakalbėkime apie miestą. Visi sako, kad Prienai gražėja ir tvarkosi.

– Tikrai taip. Ir aš tuo labai džiaugiuosi. Ir, beje, tiesos dėlei reikia prisiminti, kad beveik visi šie projektai buvo pradėti dar vadovaujant merui Vytaui Bujanauskui. Aš tada dirbau jo pavaduotoju. Ir būdamas mero pavaduotoju, ir vėliau – administracijos direktoriumi tikrai nemažai prisidėjau, kad šie miestui svarbūs projektai atsirastų, būtų tobulinami ir įgyvendinami. Džiaugiuosi, kad Prienai tapo sveikesni, gražesni. Padėtas solidus pagrindas miesteliui ir rajonui toliau progresuoti tobulos savojo identiteto vizijos visavertiško išsipildymo kryptimi, Prienų kraštui tampa strateginės reikšmės regioniniu traukos centru sportinio ir rekreacinio turizmo srityse, tuo pagrindu sėkmingai generuojančiu investicinius ir žmogiškųjų išteklių srautus. Tačiau realybė yra ta, kad dalis dabartinės valdančiosios daugumos atstovų, kuriems atiteko proga perkirpti užbaigimo kaspinėlius, tada net arti nebuvo prie šių projektų. Bet toks gyvenimas. Aš visada džiaugiuosi dėl Prienų krašto. Labai neramina dabartinių valdančiųjų požiūris į jauną šeimą, vaikų ugdymą ir kitas sritis, bet šiuo metu galiu tik kalbėti. Padvigubintas mokesčių už Sporto centro paslaugas vaikams, vaikų darželio padidinti mokesčiai pranašauja

Egidijaus Visocko numeris rinkimų sąrašė 116

blogas tendencijas. Sakome, kad matematikos egzaminai rodo švietimo sistemos situaciją. Aš jau prieš daugelį metų rašiau apie panašią vaikų sveikatos situaciją. Tokie sprendimai, bet kaip trukdantys gyventi sveikiau, deja, didelis žingsnis atgal. Man apskritai labai keista atrodo situacija, kai Administracija savo įkurtai VŠĮ neteisėtai perveda apie 140000 sportui skirtų pinigų, ir visiems gerai. Man tokiu atveju būtų sudaryta daug tyrimų komisijų, o čia meras tyli, nes Administracijai vadovauja „savi“.

– Esate ir Šaulių sąjungos Prienų kuopos vadas. Tiesą sakant, visuomenė aukštai įvertino šaulių indėlį į pandeminės krizės suvaldymą, ypač socialinių ir organizacinių

jos aspektų sprendime. Kokia Jūsų paties nuomonė apie tai?

– Į visas ekstremalias situacijas aš visada žvelgiu kaip į pamokas, kurios parodo, kur kiekvienas iš mūsų, kiekvienas miestelis, miestas ir šalis tuo konkrečiu momentu yra. Kaip yra tam pasiruošę. Aš neturiu tikslios informacijos, kad galėčiau statistiškai tiksliai vertinti, kokia situacija šiuo metu rajone yra, bet matau ir galiu vertinti žmonių elgesį. Tik paskelbus pavojų, susibūrė savanoriai, daugybę valandų budėjo oro uostuose, mobilių patikrų stotelėse, karštoje koronaviruso linijoje 1808. Atsirado iniciatyva „Stiprus kartu“, kuri padėjo silpniesiems šiuo kritiniu metu gyventi ir išlikti. Viskas buvo daroma su meile Tėvynei, Žmogui ir daroma neatlygintinai. Tačiau Prienų rajono savivaldybės administracijos vadovai sugebėjo sau už tai išsimokėti solidžius priedus. Manau, tai daug pasako apie juos ir kaip apie žmones, ir kaip apie politikus.

– Auginate gražią šeimą. Kaip sekasi?

– Taip. Tikrai turiu puikią šeimą. Ja tyliai didžiuojuosi. Sako, laimė mėgsta tylą, todėl nenoriu girtis. Visi norime gyventi ir dirbti čia. Sulaukdavau daug priekaištų iš kolegų ir bendražygių, kad per trumpai užsibūnu renginiuose, per daug dėmesio skiriu šeimai. Noriu atsakingai pasakyti, kad visus savo kompetencijoje ir atsakomybėje buvusius ir esamus darbus dirbau atsakingai, su užsidegimu ir kruopščiai iki pabaigos, todėl gal ne visada tuose renginiuose sulaukdavau pabaigos su fejerverkais ir furšetais, dėl ko turbūt netekdavau ir toms progoms būdingos politiškai asmeninės *pijarinės* vertės dalies, bet man visada buvo svarbiau pats atlikto darbo rezultatas, o Tėvynė man prasideda nuo šeimos. O kad galėtume visi čia laisvai ir oriai gyventi, dirbti ir kurti, tikrai dar turime daug ką nuveikti. Ir Prienų krašte, ir visoje Lietuvoje. Todėl dar ir nededu savojo galutinio taško politikoje, o atsakingai dedu vertybinių pagrindą savo kitam žingsniui pirmyn.

Egidijū Visocką kalbino Kotryna Lelleivė

Politinė reklama, bus apmokėta iš LVŽS rinkiminės sąskaitos. Užs.Nr. 0014

Siponių krašto bendruomenė sėkmingai įgyvendino projektą „Tautiškumas ateinančiai kartai“

2020 m. vasario 25 d. Nacionalinei mokėjimo agentūrai (toliau NMA) prie Žemės ūkio ministerijos teikėme paraišką pagal 2020 metų nacionalinės paramos kaimo bendruomenių veiklai teikimo taisykles, patvirtintas Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2020 m. sausio 7 d. įsakymu Nr.3D-7, pagal veiklos sritį „Kaimo bendruomenių materialinės bazės sukūrimas ir (arba) stiprinimas“.

Projekto „Tautiškumas ateinančiai kartai“ įgyvendinimui iš NMA prie Žemės ūkio ministerijos teikiamoje paraiškoje prašėme 2986,14 Eur Dzūkijos regionui būdingų vyriškų ir moteriškų tautinių drabužių komplektų įsigijimui. Pagal pateiktą paraišką iš NMA gavome 2787,14 Eur. Trūkstantomis lėšomis – 198,14 Eur – prisidėjome patys iš Birštono miesto savivaldybės bend-

ruomenei 2020 metams skirto finansavimo užimtumo programai. Esame dėkingi Birštono savivaldybės administracijai, Birštono savivaldybės tarybai už mums suteiktą paramą, be kurios įgyvendinti šį projektą būtų buvę sunku.

Įsigijome šešis moteriškų ir tris vyriškų tautinių rūbų komplektus, kuriais naudosis bendruomenės ansamblis, mėgėjiškas teatras ir pagal

poreikį – kiti bendruomenės nariai. Pasipuošę tautiniais rūbais dalyvausime Birštono mieste organizuojamoje valstybinėje šventėse, Birštono miesto ir aplinkinių kaimiškų bendruomenių šventėse.

Šį paraišką nėra pirmoji, kurią Siponių krašto bendruomenė teikė NMA prie Žemės ūkio ministerijos įvairiai paramai gauti. NMA ir Birštono savivaldybės paramos dėka bendruomenėje sukurta stipri materialinė bazė, kuri bendruomenę skatina ieškoti naujų idėjų, naujų darbų, kuriant ir grąžinant Siponių kraštą bei stiprinant draugišką žmonių bendravimą, bendra-

darbiavimą ir sutelktumą. Tikimės, kad naujai įsigyti tautiniai rūbai dar labiau skatins bendruomeniškumą ir tradicijų sklaidą, suteiks galimybę jaunimui perimti tautiškumo tradicijas iš vyresniosios kartos.

Siponių krašto bendruomenės informacija

LIETUVOS RESPUBLIKOS ŽEMĖS ŪKIO MINISTERIJA

„Matas Šalčius – žmogus, atvėręs Lietuvai duris ir langus į pasaulį“

Kultūros kryžkelė
Prisiminti, negalima pamiršti...

Projektą remia

SPAUDOS,
RADIO IR
TELEVIZIJOS
RĖMIMO
FONDAS

Sena Šalčių giminės pavardė minima dar nuo XVIII amžiaus. Prienų rajone, Čiudiškių kaime, daugiau nei prieš šimtą metų nedideliame mediniame namelyje gyvenę Pranė ir Juozas Šalčiai augino devynis vaikus – dvi dukteris ir septynis sūnus. Čia, Čiudiškiuose, vienuolikos asmenų šeimoje augo ir vienas žymiausių Lietuvos rašytojų, keliautojų, visuomenės veikėjų Matas ŠALČIUS. Šiomet, minint 130-ąsias keliautojo gimimo metines, rugsėjo 19 dieną į gimtąją M. Šalčiaus sodybą susirinko ne tik išskirtinės jo asmenybės gerbėjai, bet ir pasekėjai, atminimo puoselėtojai.

„Mato Šalčiaus dvasia yra čia, jo gimtinėje Čiudiškiuose... Tuos vaikystės namus žmogaus, kurio fenomeną suvokti yra nuostabu, saugo skulptoriaus **Leono Juozonio** sukurtas stogastulpis, primena ir M. Šalčiaus vardu pavadinta gatvė. Pažiūrėjus į šį gražų, drožiniais išpuoštą nameliuką, kyla klausimas: kaip čia sutilpo 11 asmenų šeima ir kas turėjo nutikti, kad XIX amžiuje gimęs žmogus, kurio pasaulis vaikystėje pasibaigė ties kaimo riba ošiančiu mišku, tapo garsiu keliautoju, savo kojomis išvaikščiojusiu net 3 iš 5 pasaulio kontinentų“, – susirinkusiųjų retoriškai klausė renginio vedėja **Ligita Gediminienė**.

Pats M. Šalčius viename iš laišku šeimai rašė: „Man per ankšta ir per mažą Lietuvą. Man reikalingi pasaulio centrai, kuriuose aš noriu užkariauti Lietuvai vietą. Aš mėgstu tą darbą. Jis įprasmina mano gyvenimą. Aš aistringai mėgstu laisvę ir pasiryžęs laisvę badauti negu priešpaudęj tukti“. Jo bendrakaišvis **Antanas Poška** yra pasakęs, jog M.Šalčius – tai asmenybė, netelpanči į jokių rėmus ir formas, jog jis yra pavyzdys, parodęs, kiek daug galima nuveikti per gyvenimą, dirbant su dideliu pasišventimu.

Iš tiesų M. Šalčiaus nuopelnus Lietuvai tikriausiai būtų sunku tiksliai įvardinti ar suskaičiuoti, nes, kaip sakė Lietuvos žurnalistų klubo pirmininkas, vienas iš pirmųjų M. Šalčiaus premijos laureatų **Gerimantas Satinis**, M. Šalčius – žmogus, atvėręs Lietuvai duris ir langus į pasaulį. Anot G. Satinio, šios unikalios asmenybės knygos „privertė“ jaunas žmones stoti į žurnalistiką, literatūrą, geografiją, paskatino domėtis, kur yra tie kraštai, apie kuriuos jis rašė savo knygose. Lietuvos žurnalistų klubo pirmininko teigimu, iš Prienų krašto kilęs keliautojas į jo gyvenimą „atėjo“ per netoliese gyvenusį M. Šalčiaus bendrakaišvį A. Pošką. „Jis dažnai mano tėvams pasakodavo apie keliones, tačiau tuomet man tai dar nerūpėjo... A. Poškai išskelavus Anapilin, jo sodą nusipirko bibliografas **A. Degutis**. Taigi pas jį buvo likę visi raštai ir rankraščiai, kuriuos man davė paskaityti. Vėliau pradėjau galvoti, kas gi buvo tas antrasis pakeleivis

M. Šalčius. Taip ir pradėjau domėtis jo gyvenimu,“ – pasakojo vienas pirmųjų M. Šalčiaus premijos laureatų.

Išpūdingos M.Šalčiaus kelionės motociklu po visą pasaulį tarpukario laikotarpiu sužavėjo daugybę žmonių. Tebežavi iki šiol... Šio novatoriškus kelias motociklais ir dabar traukia keliautojai. Vienas iš jų – 2020 metų M. Šalčiaus premijos laureatas, žurnalistas **Rimas Bružas**, kuris kartu su kolega **Aurimu Moku**, kaip kadaise M. Šalčius su A. Poška, praėjusiais metais plieniniais žirgais keliavo legendiniu „Nuo Baltijos iki Bengalijos“ keliu.

Ir nors, R. Bružo žodžiais tariant, kelionė po Europą tebuvo lengvas pasivažinėjimas, tačiau net XXI amžiuje keliautojams teko susidurti su ištis nelengvais iššūkiams. Telieta tik įsivaizduoti, kiek jų patyrė beveik prieš šimtmetį keliauęs M. Šalčius. „Visos įdomybės prasideda, kai išieini iš komforto zonos, o ta zona baigiasi kartu su Europos sienomis. Su Aurimu dažnai juokaudavome, kad M. Šalčius ir A. Poška sėdi ant debesies ir siunčia mums savo angelus sargus, kad mus ištrauktų iš tam tikrų situacijų, kurių buvo tikrai labai labai daug“, – teigė žurnalistas. Anot jo, vienas iš sudėtingiausių kelionės etapų buvo Egiptas, kuriam keliautojai susidūrė su kovomis prie Sinajaus pusiasalio, todėl čia užtruko net 48 dienas.

Kalbėdamas apie M. Šalčiaus ir A. Poškos tandemą, R. Bružas sakė: „Manau, kad šie žmonės nebūtų nukeliavę ten, kur nukeliavo, ir nebūtų padarę to, ką padarė, jeigu jie nebūtų tokie „nepatogūs“ visomis prasmėmis. Taigi šie vyrai yra įsirežę į Lietuvos istoriją, tačiau galbūt nepelnytai pamiršti. Mes turime atrasti jiems deramą vietą Lietuvos didžiavirijų panteone.“

Prieš penkiolika metų, nusprendę pagerbti M. Šalčiaus atminimą, šešiolika keliautojų leidosi į ekspediciją „Bolivija–Peru“, kurios pagrindinis tikslas buvo sekti keliautojo M. Šalčiaus keliais Pietų Amerikoje bei rasti jo mirties vietą. Anot ekspedicijos vadovo, „Klajūnų“ klubo pirmininko **Gintauto Babravičiaus**, tikslios M.Šalčiaus mirties vietos rasti taip ir nepavyko, ta-

Prisiminti ir pagerbti M. Šalčiaus nuopelnus Lietuvai į Čiudiškius atvyko jo atminimo puoselėtojai, tęsiantys prieš daugiau nei 100 metų M. Šalčiaus pradėtus darbus.

čiau įvairūs dokumentai juos atvedė į Guajaramerine miestelį, kuriame ir mirė M. Šalčius. Kadangi bažnyčia, kurioje, kaip manoma, jis buvo palaidotas, yra išnykusi, specialiu, iš Lietuvos atvežtu bareljefu, M. Šalčiaus atminimas įamžintas kitoje vietinėje šio miestelio bažnyčioje.

Per gyvenimą daug keliauęs G. Babravičiaus teigimu, ekspedicija „Bolivija–Peru“ buvo ištis unikalė, o jos išskirtinumas slypėjo tame, jog praėjo, kaip sakoma, „vieną įkvėpimu“. „Visi žinome, jog paprastai taip nebūna, nes atsiranda kokia nors trintis tarp bendražygių, o tas kalendorinis mėnesis praėjo tarsi įkvėpei ir iškvėpei. Jau grįždami svarstėme apie viso to unikalumą, pagalvojome, jog, matyt, M. Šalčiaus dvasia buvo su mumis“, – prisiminimais dalijosi ekspedicijos vadovas.

Įdomus sutapimas, jog rugsėjo 20-ąją minime ne tik šios iškilios asmenybės gimimo dieną, bet ir Lietuvos šaulių sąjungos (LŠS) atkūrimą. LŠS V. Putvinskio-Pūtvio klubo prezidentas **Stasys Ignatavičius** M.Šalčių palygino su XX amžiaus Lietuvos Kristupu Kolumbu, Marku Polu arba Vasku de Gama, nes jis – pirmasis lietuvis, aplankęs tuos kraštus, kur dar lietuvių koja nebuvo įžengusi, o visus prisiminimus paliko savo knygose.

Visgi, anot Šaulių sąjungos atstovo, indėlis į šios organizacijos įkūrimą yra didžiausias M. Šalčiaus palikimas Lietuvai. 1919 m., kai didelę dalį valstybės buvo okupavę

Renginyje taip pat dalyvavo Prienų rajono savivaldybės meras **Alvydas Vaicekuskas** bei Lietuvos šaulių sąjungos V. Putvinskio-Pūtvio klubo prezidentas **Stasys Ignatavičius**.

bolševikai, iš pietų puldinėjo lenkų legionieriai, grąšino bermoontininkai, į Lietuvą grįžusiam M. Šalčiui kilo mintis suburti Lietuvos inteligentus kovai su šalies priešais. Tiesa, Stasio Ignatavičiaus teigimu, iki šiol yra diskutuojama, kas gi buvo pirmasis LŠS įkūrėjas: M. Šalčius ar V. Putvinskis. „Teko tyrinėti daug M. Šalčiaus ir V. Putvinskio raštų, visgi drįsti teigti, jog Kauno šaulių būrio įkūrimas yra M. Šalčiaus nuopelnas, o Lietuvos šaulių sąjungos – V. Putvinskio, nes V. Putvinskis norėjo, kad šauliška veikla atsispindėtų visos Lietuvos mastu“, – savo įžvalgomis dalijosi šaulys.

1936 m. M. Šalčius išvyko į ilgąją kelionę, o po ketverių metų, dvi savaitės prieš Lietuvos okupaciją,

mirė. Paskutiniai M. Šalčiaus dienorašty parašyti žodžiai buvo: „Visas jėgas pašvenčiau šalies švietimui ir laisvei“, todėl LŠS V. Putvinskio-Pūtvio klubo prezidentas svarstė: „Kažin, ar šio žmogaus širdis būtų atlaikiusi žinią, kad 1940 m. birželio 15 d. Lietuva buvo okupuota“.

M. Šalčius buvo novatoriška asmenybė ne tik savo darbais, bet ir būdu. Jis mėgo tiesos žodį ir niekada nebandydavo „išsilaviruoti“ iš situacijos, todėl jis nebuvo mėgiamas tuometinės valdžios... Dėl savo aštraus, bet tvirto charakterio M. Šalčius sovietiniais metais buvo *persona non grata*. Tačiau čia, gimtinėje, žmonės jį prisiminė ir jo atminimą puoselėja iki šiol.

Rimantė Jančauskaitė

Salves už tėvynę, M. Šalčių ir Lietuvos šaulius atliko Lietuvos šaulių sąjungos Garbės sargybos kuopa.

Skambias dainas susirinkusiesiems dovanojo Prienų „Žiburio“ gimnazijos choras (akompanavo Vytautas Trakymas).

Gyvenimas

REDAKCIJOS ADRESAS:
Kauno g. 19 A, LT - 59147 Prienai.
El.paštas: info@gyvenimas.info

Leidžia UAB „GYVENIMAS“ (SL 066).
Laikraštis įkurtas 1946 m. gruodžio 7 d.

Redaktorė **Ramutė Šimukauskaitė**

Internetu skaitykite: www.gyvenimas.info, www.facebook.com/laikrastisGyvenimas

Redakcija: Redaktorė **Ramutė Šimukauskaitė** - VERSLAS, ŽEMĖS ŪKIS (60523, ramute@gyvenimas.info); SOCIALINĖS PROBLEMOS, ŠVIETIMAS, MEDICINA, TEISĖSAUGA, PASLAUGOS: **Dalė Lazauskienė**, redaktorės pavaduotoja (60014, dale@gyvenimas.info); APLINKOSAUGA, NEVYRIAUSYBINES ORGANIZACIJOS, KULTŪRA, SPORTAS: **Rimantė Jančauskaitė**, apžvalgininkė (60012, rimante@gyvenimas.info); KOREKTŪRA: **Ona Ališauskienė** (60015); BUHALTERIJA, SKELBIMAI: **Ona Lodienė**, **Zina Lankevičienė** (tel./faksas 60012, zina@gyvenimas.info); kompiuterininkai (maketat@gyvenimas.info). Mob. tel. 8 605 19 327.
Redakcijos nuomonė nebūtinai sutampa su laiškų autorių nuomonėmis. Už skelbimų turinį neatsakome.

Laikraštis išeina trečiadieniais ir šeštadieniais.
Ofsetinė spauda. Apimtis - 3 spaudos lankai.
Indeksas 67283. Tiražas – 1750 egz.
Rinko, maketavo UAB „Gyvenimas“.

Spaudė UAB „Alytaus spaustuvė“, Seirijų g. 17,
tel. (8 ~ 315) 73786.

ALYTAUS SPAUSTUVĖ